

การวิจัยและค้นคว้าอันที่เกี่ยวข้อง

ในวงการศึกษาค้นคว้าถึงประสิทธิภาพของครู ซึ่งนับว่ามีบทบาทสำคัญมากใน
 ด้านการ เรียนการสอน ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับครูและการสอนสังคมศึกษาไว้มาก ฉะนั้น
 การวิจัยเรื่อง " การเตรียมครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาของคณะครุศาสตร์ " ผู้วิจัยได้
 อาศัยแนวความคิดจากผลการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอนในสถานบันฝึก-
 หนักครูชั้นปริญญาตรี เรื่องที่เกี่ยวกับนิสิตคณะครุศาสตร์ และงานการ เขียนเกี่ยวกับโปรแกรม
 การเตรียมครูสังคมศึกษา มาเป็นภูมิหลังของผู้วิจัย เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้พอเพียง
 จะได้นำมาประกอบความคิดในการพิจารณาสร้างแบบสอบถาม วิเคราะห์และแปลความหมาย
 ของข้อมูล ซึ่งการวิจัยค้นคว้าและงานการ เขียนเกี่ยวกับเรื่องข้างคนี้ มีทั้งที่เป็นภาษาไทย
 และภาษาต่างประเทศ ดังจะไดกล่าวถึง เนื้อหาของแต่ละ เรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ เรื่อง
 " การเตรียมครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์ " โดยบ่อคือไปนี้คือ

ปี พ.ศ. ๒๔๘๕ อรพินท์ อินทุลักษณะ * ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " การส่งเสริม
 ประสิทธิภาพของครูมัธยม " ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีไว้ข้อหนึ่งคือ ต้องมีความรู้ในวิชา
 สามัญและวิชาครู เพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกเหนือจากวิชาการต่าง ๆ
 แล้ว ครูควรแสวงหาความรู้พิเศษ เพื่อจะได้เป็นคนมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ มีความสามารถ
 ที่จะแสดงความคิดเห็น สามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ถูกหลักวิชา และถูกต้องตามความเป็นจริง
 มีความกระตือรือร้นที่จะทดลองศึกษาหาความจริงอยู่เสมอ และเมื่อเห็นสิ่งใดก็นำมาคิดแปลง
 แก้ไขให้ดียิ่งขึ้น มีสมรรถภาพที่จะเข้าใจความคิดเห็น และทัศนะของเด็ก โดยรู้ว่าเด็กคิด
 อะไรอยู่ในใจ หรือสามารถเข้าใจความรู้สึกของเด็กได้โดยถูกต้อง รู้ถึงความต้องการ

* อรพินท์ อินทุลักษณะ " การส่งเสริมประสิทธิภาพของครูมัธยม " วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๔๘๕, ๔๓ หน้า.

ความสนใจ และปัญหาของนักเรียนว่ามีอะไร นอกจากนั้นผู้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ยังได้กล่าวถึงการศึกษาเด็กหัดศร เพื่อใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า ขณะนี้การศึกษาชั้นมัธยมเกือบทุกประเทศได้ปรับปรุงเป็นทารีใหญ่ บางที่ก็จัดระบบใหม่แทบทั้งหมด จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาเพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องเตรียมครูสำหรับสอนในโรงเรียนมัธยมใหม่ ประสิทธิภาพในการสอนมีความชำนาญ เฉพาะวิชาพอสมควร โรงเรียนเด็กหัดศรไม่ควรจำกัดแต่เพียงวิชาที่จะใช้สอนเท่านั้น แต่ยังคงพิจารณาถึงการฝึกฝนอบรมทางศีลธรรม จรรยาอย่างมีหลักการในหน้าที่ศร ให้มีความรู้ในวิชาการอย่างเพียงพอ ให้การศึกษาศิลปะ ศึกษาคหฤณี วิชาจิตวิทยาของเด็กวัยรุ่น ในการฝึกหัดภาคปฏิบัติ จัดให้มีการฝึกหัดอย่างถูกระบบวิธีควบ นักเรียนเด็กหัดศรควรโคคนควาทดลองหฤณีต่าง ๆ เช่นพัฒนาการของเด็กในวิชาจิตวิทยา ให้เด็กเรียนได้มีโอกาสฝึกสอนให้มีประสบการณ์ ได้เห็นวิธีสอนแบบต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า หฤณีและภาคปฏิบัติย่อมเกี่ยวเนื่องกัน

ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ กาญจนา วัฒนโยธิน ^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความสามารถในการอ่านของนิสิตครูศาสตร์ปีที่ ๑ และปีที่ ๒ " เพราะต้องการทราบว่า นิสิตครูศาสตร์ปีที่ ๑, ๒ หลักสูตร ๔ ปี ปีการศึกษา ๒๕๐๐ มีความสามารถอ่านหนังสือได้เร็วเพียงใด และความเร็วในการอ่าน ความสามารถในการจับใจความบทความชนิดต่าง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์ต่อกันมากน้อยเพียงไร นอกจากนั้นยังต้องการเปรียบเทียบความเร็วในการอ่าน และความสามารถในการจับใจความระหว่างนิสิตชาย นิสิตหญิง ของปีที่ ๑ และปีที่ ๒ วิธีดำเนินการวิจัยที่ใช้บทความในการทดสอบ ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและการจับใจความของนิสิตปีที่ ๑ และปีที่ ๒ นั้น นิสิตส่วนมากใช้ความเร็วในการอ่านลดลงตามลำดับความยากง่ายของบทความ ส่วนความสัมพันธ์ของความเร็วในการอ่านและจับใจความได้นิสิตใช้เวลาอ่านมากจะจับใจความได้ดี แต่ใช้เวลาน้อย จะจับใจความไม่ค่อยได้

001629

^๒ กาญจนา วัฒนโยธิน และคนอื่น ๆ , " ความสามารถในการอ่านของนิสิตครูศาสตร์ปีที่ ๑ และปีที่ ๒ " วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๑, ๕๕ หน้า.

อัตราเฉลี่ยของความสามารถในการอ่าน นิสิตชายปีที่ ๑ อ่านได้เร็วและจับใจความได้มากกว่านิสิตหญิงในบทความทั้ง ๓ ชิ้น แต่ นิสิตชายปีที่ ๒ มีอัตราเฉลี่ยในการอ่านและจับใจความไต่ถอยกว่า นิสิตหญิงปีที่ ๒

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ "ธีระชัย บูรณโชติ" ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติเกี่ยวกับดาว เป็นครูของนิสิตครูศาสตร์หลักสูตร ๒ ปี ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๐๔" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ เปรียบเทียบทัศนคติต่อการ เป็นครูของ ผู้ที่สมัคร เข้าศึกษาในคณะครูศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ว่า ก่อนที่จะเข้าศึกษาในคณะครูศาสตร์ และหลังจากได้รับการอบรมในสถานวิชาครู ตลอดจนออกไปทำการฝึกสอนแล้ว จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและคุณสมบัติในการ เป็นครูของนิสิต ข้อมูลได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต ๗๘ คน ผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีปรากฏว่า ก่อนเข้าศึกษาในคณะครูศาสตร์ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าครูที่ดีควรมีความสามารถในการสอนหรือการถ่ายทอดความรู้ได้ดี แต่หลังจากที่ได้ศึกษาในคณะครูศาสตร์ และได้ทำการฝึกสอนแล้ว นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูที่ดีควรมีความรู้ดี มีความยุติธรรม ใจดี มีเมตตากรุณา ห่วงคือนักเรียน คอยเหลียวดูผู้วิจัยได้เสนอแนะงานการอบรมผู้ที่จะเป็นครูต่อไปในอนาคตว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ในการอบรมนิสิตสถานวิชาครูควรปรับปรุงการสอน ควรปลูกฝังทัศนคติต่างๆ ในการเป็นครูแก่นิสิตให้ เป็นไปในทางที่ถูกที่ควรให้ดียิ่งขึ้น เพื่อว่าผู้ที่จะไปเป็นครูจะได้เป็นครูที่ดี uly ความเต็มใจ และภาคภูมิใจในตัวเอง

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ รัตนศิริ สรชาติ " ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การสำรวจทัศนคติ

" ธีระชัย บูรณโชติ, " ทัศนคติเกี่ยวกับดาว เป็นครูของนิสิตครูศาสตร์หลักสูตร ๒ ปีที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๐๔ " วิทยานิพนธ์ ครูศาสตร์บัณฑิต คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕, ๖๔ หน้า.

" รัตนศิริ สรชาติ, " การสำรวจทัศนคติและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ๑-๒ ที่มคอวิชาสังคมศึกษา " วิทยานิพนธ์ ครูศาสตร์บัณฑิต คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕, ๔๔ หน้า.

และความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ๑-๒ ที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา " โดยมิตัดดู ประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. ๑-๒) ที่มีต่อวิชาสังคมศึกษาจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีสอน ข้อมูลได้จากแบบสอบถามที่ส่งไปให้นักเรียนชาย นักเรียนหญิงของโรงเรียนมัธยมต้นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี จำนวน ๔๓๕ คน ผลการสำรวจพบว่านักเรียนโคเฟ่งเล็งที่ตัวครู เป็นสำคัญ โดยเฉพาะด้านการสอน ครูที่ให้ความรู้อ่างคลุมเคลือไม่แจ่มแจ้ง มักจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน และการที่จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียน ครูควรหาทางยั่วบู้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียน อาจทำได้โดยการสร้างบทเรียนให้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และแสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่เรียนไปนั้นมีประโยชน์อย่างไร พยายามส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ ให้อูู้จักเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม นอกจากนั้นครูควรรู้จักคัดแปลงหลักสูตรและ เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน

ปี พ.ศ. ๒๕๐๒ สدابสมร เนตรเพ่งกิจ " ใ้พิทักษ์การวิจัยเรื่อง " การจัดการสอนในสถาบันฝึกหัดครูชั้นปริญญาตรี " วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนั้นกัเพื่อจะทราบว่า สถาบันฝึกหัดครูชั้นปริญญาตรีมีการดำเนินการจัดการสอนอย่างไร รวมทั้งสำรวจความคิดเห็นทั่วไปของอาจารย์ในสถาบันเหล่านั้น โดยเพ่งเล็งในด้านหลักสูตร การสอน การวัดผล การฝึกสอน และทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อสถาบัน และคณินิสิตตลอดจนเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการในการปรับปรุงการฝึกหัดครู ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาจากหนังสือต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่ใช้ในสถาบันฝึกหัดครูชั้นปริญญาตรี ยังเขียนไว้ไม่ชัดเจน หลักสูตรยังมีความคลุมเคลือ ควรมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับกาลสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม หลักสูตรควรจัดอัตราส่วนระหว่างวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครู และวิชาเฉพาะให้พอ

๕ สدابสมร เนตรเพ่งกิจ, " การจัดการสอนในสถาบันฝึกหัดครูชั้นปริญญาตรี " วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรบัณฑิต คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๒, ๗๔ หน้า .

เหมาะ ในแง่ของเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร อาจารย์ส่วนมากต้องการให้เพิ่มเติมเนื้อหาวิชาบางตอน หลักสูตรควรได้มีการบรรจุเนื้อหาวิชาในขอบเขตที่กว้างและลึกซึ้งมากขึ้น ควรมีกรรมการหลักสูตรประจำ เพื่อการวิจัย และพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรทุกปี ควรได้จัดทำมาตรฐานให้เทียบเคียงกับต่างประเทศ และควรติดตามผลและปรับปรุงหลักสูตรทุก ๓ ปี นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสอนในสถาบันฝึกหัดครู ชั้นปริญญาตรีไว้ว่า การจัดทำหลักสูตรควรถือความต้องการของนิสิตและสังคม ควรได้มีการประชุมผู้เชี่ยวชาญในด้านวิชาการต่าง ๆ ทุกสาขาวิชา เพื่อจะทำให้หลักสูตรนั้นมีเนื้อหาพอเหมาะพอควร พร้อมทั้งพิจารณาการจัดหลักสูตรในสอดคล้องกับโครงการพัฒนาการศึกษา และแผนการพัฒนาศูนย์ธุรกิจของชาติด้วย

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ วิษุพันธ์ บุญวานิช^๖ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีคือนิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๖" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบทัศนคติความคิดเห็นต่าง ๆ ของอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีคือนิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ตลอดจนความคิดเห็นของอาจารย์ช่วยฝึกสอน ที่มีต่อการสอนตามแนวและนโยบายของคณะครุศาสตร์ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามชนิด open-end, check-list และ rating-scale ไปยังอาจารย์ช่วยฝึกสอนในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพฯ เทพศิรินทร์วิทยาลัย สามเสนวิทยาลัย สตรีวิทยา เบญจมาฆาลัย สตรีศรีสุวิทย์ สตรีมหาพฤฒาราม ราชนิคม และโรงเรียนราชินี จำนวน ๑๒๕ คน ผลการวิจัยพบว่า จุดเด่นของนิสิตคณะครุศาสตร์ได้แก่ ความขยัน การค้นคว้าหาความรู้ การเตรียมการสอนอย่างสม่ำเสมอ มีความรู้ดีในด้านเนื้อหาวิชาที่สอน การทำคนให้เป็นที่ยอมรับ ไว้วางใจ เป็นที่รักนับถือของเด็ก บุคลิกธรรม สะอาด เรียบร้อย อานามยัติ ส่วนข้อบกพร่องก็มี เป็นต้นว่า ความสามารถในด้านการสอน นิสิตส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความสามารถในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจง่ายและรวดเร็ว ไม่รู้จักใช้คำถามของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน การเลือกและ

^๖ วิษุพันธ์ บุญวานิช, "ทัศนคติของอาจารย์ช่วยฝึกสอนที่มีคือนิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๖" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖, ๕๕ หน้า.

คัดแปลงวิธีสอนยังทำได้ไม่เหมาะสม นอกจากนั้นการจัดการดูแลห้องเรียน ระเบียบวินัย และการปกครองชั้นของนิสิตยังมีข้อบกพร่องอยู่ ในเรื่องการจัดห้องให้ส่งเสริมการเรียนรู้นักเรียน การเอาใจใส่ดูแลห้องเรียนให้นักเรียนได้สบายงามถูกสุขลักษณะ และการเอาใจใส่ดูแลความประพฤติ มารยาท การแต่งกายของนักเรียน

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พราวมาส ทักคานนท์^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาหมวดสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงหลักสูตรและการสอนของครู ข้อมูลได้จากการส่งแบบสอบถามจำนวน ๕๕๐ ชุด ไปยังนักเรียนโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ โรงเรียนอินทศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนอานวนศิลป์ โรงเรียนสันติราษฎร์บำรุง ผลการวิจัยพบว่าความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนวิชาหมวดสังคมศึกษา และสิ่งที่รองลงมาคือการสอนของครู ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ครูที่สอนควรจะเป็นผู้ที่ปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอในด้านเนื้อหาและวิธีสอน ควรสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ บาง เพื่อให้เข้าใจโคตรเนื่องกัน ควรชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาที่สอน ตลอดจนมีวิธีสอนแบบใหม่ให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสามารถและความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล และควรใช้อุปกรณ์การสอนด้วย อุปกรณ์การสอนนี้ไม่จำเป็นว่า ครูจะลงทุนด้วยราคาแพง ครูอาจดัดแปลงจากวัสดุที่ไม่ค่อยมีราคาหรืออาจให้นักเรียนช่วยกันทำก็ได้ และครูอาจจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อช่วยการเรียนวิชาหมวดนี้ก็ได้

✓ ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ วัลลภา สุมาลัย^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของนิสิต

^๑ พราวมาส ทักคานนท์, " ปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ " วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖, ๔๖ หน้า.

^๒ วัลลภา สุมาลัย, " ความคิดเห็นของนิสิตครุศาสตร์ หลักสูตร ๔ ปี ปีการศึกษา ๒๕๐๗ ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ " วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๗, ๖๕ หน้า.

ครูศาสตร์ หลักสูตร ๔ ปี ปีการศึกษา ๒๕๐๓ ที่มีชื่อวิชาภาษาอังกฤษ " เพื่อต้องการทราบทัศนคติ ความคิดเห็น และปัญหาต่าง ๆ ที่มีลึกลับจะไขนำไปเป็นแนวทางดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องบางประการ รวมทั้งปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การวิจัยเรื่องนี้ดำเนินงานโดยศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษของนิสิตหลักสูตร ๔ ปี รวบรวมการวิจัยที่เก็บข้อมูล และการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อคิดมาประกอบความคิดเห็นในการสร้างแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะครูศาสตร์ ว่ายังสับสน บางวิชาง่ายเกินไป บางวิชายากเกินไป เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จัดให้ศึกษาในแต่ละชั้นนั้น ส่วนใหญ่ยากจน ขาด นอกจากนั้นความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากคณะครูศาสตร์ นิสิตเห็นว่าได้รับความรู้เพิ่มขึ้นมาก และเมื่อฝึกทักษะแล้ว การนำทักษะต่าง ๆ ไปใช้นิสิตเห็นว่า นิสิตใช้ทักษะการพูดไม่ค่อยได้

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ อัจฉรา อาชาสันติสุข^๔ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " ทัศนคติของอาจารย์ใหญ่และนักเรียนที่มีต่องานของครูวุฒิครูศาสตร์บัณฑิต " โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทราบถึงทัศนคติของอาจารย์ใหญ่ และนักเรียนที่มีต่องานของครูวุฒิครูศาสตร์บัณฑิต ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการศึกษาเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามชนิด Rating-scale ซึ่งสร้างโดยแนวความคิดเห็นจากเรียงความของอาจารย์ใหญ่ ๑๐ คน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีในสถานต่าง ๆ และจากเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ๑๐ คน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับลักษณะครูที่ดีที่นักเรียนต้องการ ผลปรากฏว่าอาจารย์ใหญ่ส่วนมากเห็นว่า ครูที่สำเร็จจากคณะครูศาสตร์ และทำการสอนอยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตพระนคร ธนบุรี อยู่ในเกณฑ์ทุกด้าน ทั้งด้านวิชาการและด้านการปกครอง แต่ครูที่สำเร็จจากคณะครูศาสตร์หลักสูตร ๒ ปี ปฏิบัติงานเป็นที่พอใจของอาจารย์ใหญ่มากกว่าครูที่สำเร็จจากคณะครูศาสตร์หลักสูตร ๔ ปี ส่วนนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ครูที่สำเร็จจากคณะครูศาสตร์โดยทั่วไป อยู่ในเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะว่า คณะควรปรับปรุงแก้ไขโครงการ

^๔ อัจฉรา อาชาสันติสุข, " ทัศนคติของอาจารย์ใหญ่และนักเรียนที่มีต่องานของครูวุฒิครูศาสตร์บัณฑิต " วิทยานิพนธ์ ครูศาสตร์บัณฑิต คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔, ๖๔ หน้า.

เรียนการสอนและจัดกิจกรรมต่างๆให้ได้ดีเห็นคุณค่าและสามารถนำไปปฏิบัติได้ เมื่อออกไปปฏิบัติงาน จะได้เป็นการส่งเสริมคุณภาพของครูที่ผลิตออกไป เพราะครูครุศาสตร์บัณฑิตที่สำเร็จจากคณะครุศาสตร์ทั้งหลักสูตร ๔ ปี และ ๒ ปี ยังมีจุดอ่อนในด้านความคิดริเริ่มและการเป็นผู้นำตามแบบสมัยสัมพันธ์ ด้านเนื้อหา และวิธีสอน ตลอดจนการใช้อุปกรณ์การสอน

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ อุทิศ จันทานนท์^{๑๐} ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การสำรวจทัศนคติของนิสิตใหม่ (หลักสูตร ๔ ปี) ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมนิตินิติปีการศึกษา ๒๕๐๔ " เพื่อนำทัศนคติของนิสิตใหม่ภาคปกติ คณะครุศาสตร์ ที่มีต่อกิจกรรมนิตินิติปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไปเปรียบเทียบกับทัศนคติของนิสิตใหม่ภาคสมทบ และจะได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ปรับปรุงกิจกรรมนิตินิติ โดยเจาะจงอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิตใหม่ของคณะครุศาสตร์ ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิดจากหนังสือ วารสารวิทยานิพนธ์ บทความ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการปรึกษารื้อกับนิสิตปีอื่น ๆ แล้วรวบรวมตั้งเป็นคำถาม โดยคลุมถึงกิจกรรมทั้งหมดที่จัดในคณะครุศาสตร์ และมีส่วนเชื่อมโยงไปถึงกิจกรรมรวมของมหาวิทยาลัย ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำไปทดสอบกับนิสิตใหม่ทั้งหมดในคณะครุศาสตร์ จำนวน ๒๒๒ คน ผลการค้นคว้าและวิจัยตอนหนึ่งมีว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการคือกลุ่มภาษาไทย แผนกทัศนศึกษาและนำเที่ยว ชุมชมพลศึกษา ชุมชมวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และแผนกบรรณารักษ์ นับว่าเป็นชุมนุมที่ให้ประโยชน์ต่อนิสิตมากที่สุด ส่วนกิจกรรมประเภทแผนกรักบี้ แผนกฟุตซอล แผนกจัดสถานที่ แผนกวัดผลลงงาน และแผนกสวัสดิการมีประโยชน์ต่อนิสิตน้อยที่สุด

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ทองหล่อ วรวงศ์^{๑๑} ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความช่วยเหลือด้านวิชาการ ที่ครูสอนสังคมศึกษาต้องการ " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบปัญหาของครูสอนสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สาบสามัญ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการของครูสอนสังคมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งผู้วิจัย

^{๑๐} อุทิศ จันทานนท์, " การสำรวจทัศนคติของนิสิตใหม่(หลักสูตร ๔ปี) ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรมนิตินิติปีการศึกษา ๒๕๐๔ " วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔, ๗๐ หน้า.

^{๑๑} ทองหล่อ วรวงศ์, " ความช่วยเหลือด้านวิชาการที่ครูสังคมศึกษาต้องการ " วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๗, ๒๔ หน้า.

โคสงแบบสอบถามจำนวน ๑๖๕ ชุดไปยังครูสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลประเภทละ ๑๖ โรงเรียนในจำนวนครูสอนวิชาสังคมศึกษานั้น มีครูผู้ศึกษาศาสตร์บัณฑิตรวมอยู่ด้วย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูสอนสังคมศึกษาประสบคือ ขาดอุปกรณ์การสอน ขาดความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง คณะกรรมการนั้นน้อย เป็นเหตุให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ซากครูผู้เชี่ยวชาญในการสอนสังคมศึกษา โดยเฉพาะพื้นฐานความรู้ของนักเรียนอ่อน ส่วนทางด้านเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษานั้น ครูขาดการค้นคว้าเพิ่มเติม นักเรียนเองก็ไม่สนใจค้นคว้าด้วยตนเอง และประการสุดท้ายคือขาดงบประมาณและการสนับสนุนริเริ่มที่ดีจากผู้ใหญ่ในวงการศึกษา ส่วน ความต้องการของครูสอนสังคมศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปคือ การอบรมวิชาสังคมศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ทันสมัย นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้เสนอแนะไว้เกี่ยวกับความดีของครูสอนสังคมศึกษา ว่าควรจะเป็นผู้ที่มีใจรักวิชานี้ ตลอดจนได้รับการฝึกอบรม หรือให้ความชำนาญเพื่อจะได้สอนวิชานี้โดยเฉพาะ แต่ครูที่มีปัญหานี้อาจไม่ได้อบรมจากคณะครุศาสตร์ทั้งหมด อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ จะเป็นข้อคิดในการศึกษาไปรแกรมการ เตรียมครูสังคมศึกษาของคณะครุศาสตร์ได้

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ทศนิยม อัสวชิน ^{๑๒} ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ทศนคติของนิสิตครุศาสตร์ (หลักสูตร ๔ ปี) ที่มีต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๑๐ " โดยมีวัตถุประสงค์จะศึกษาความคิดเห็นโดยทั่วไปของนิสิต ครุศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนในคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ และสำรวจอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียนในมหาวิทยาลัยที่นิสิตครุศาสตร์ต้องประสบ เพื่อเสนอผลที่ได้จากการสำรวจและการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้นิสิตคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๔ ภาคปกติชั้นละ ๑๐๐ คน รวม ๔๐๐ คน และผลการ

^{๑๒} ทศนิยม อัสวชิน, " ทศนคติของนิสิตครุศาสตร์ที่มีต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๑๐ " วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐, ๓๒ หน้า .

วิจัยซึ่งได้รับค่าตอบแทนถึง ๑๐๐๕ บาทกว่า นิสิตส่วนมากพอใจบุคลิกภาพ ความรู้ และ
 วิธีสอนของอาจารย์ ตลอดจนเนื้อหาวิชาที่คณะจัดให้ เรียน ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ แต่ได้
 เสนอแนะไว้ว่า คณะควรเพิ่มปริมาณเนื้อหาวิชาสำหรับนิสิตปีที่ ๒ และปีที่ ๔ และอาจารย์ที่
 ปรึกษาหรืออาจารย์แต่ละสายวิชา ควรชี้แจงขอบเขตและประโยชน์ของวิชาต่าง ๆ ที่คณะ
 เปิดให้นิสิตเลือกเรียนก่อนนิสิตทุกคน แทนที่จะชี้แจงก่อนนิสิตปีที่ ๑ ในเวลาปฐมนิเทศเท่านั้น
 เพื่อนิสิตจะได้ตัดสินใจเลือกวิชาได้อย่างตรงตามความถนัด ความสนใจของตนเองมากที่สุด
 คณะครูควรควรอธิบายให้นิสิตทุกคนเข้าใจเรื่องหลักสูตร การเลือกวิชา และการเรียน
 ในคณะครูศาสตร์ เพิ่มจากที่คณะจัดทำทุกปี เฉพาะนิสิตใหม่ นอกจากนั้น ผู้จัดกิจกรรมวิชาการ
 ต่าง ๆ ควรแถลงวัตถุประสงค์และหลักการจัดกิจกรรมให้นิสิตเข้าใจทุกครั้ง

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ สุปราณี โคตรจรัส^{๑๓} ได้ทำการวิจัยเรื่อง " แนวคิดเกี่ยวกับการ
 การปรับปรุงการสอนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น " วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 ครั้งนี้ คือศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการ เรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ในโรงเรียนมัธยม
 ศึกษาตอนต้น รวมทั้งวิธีสอนวิชาสังคมศึกษาที่ครูใช้ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำได้บรรลุวัตถุประสงค์
 ความเห็นของผู้อุปการะสอนและความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ในโรงเรียน กิจกรรมประ-
 กอบการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้น ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับความสำคัญของ
 การวัดผลการสอน และวิธีวัดผลวิชาสังคมศึกษา ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรและประ-
 มวลการสอนวิชาสังคมศึกษา ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับบรรยากาศ และสิ่งแวด
 ล้อมที่มีผลต่อการ เรียนวิชาสังคมศึกษา ทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนวิชาสังคมศึกษา และ
 ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการ เรียนวิชานี้ พร้อมกันนั้น ก็เพื่อจะสำรวจความคิดเห็นทั่วไปของ
 ครูและนักเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงกา ารสอนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนรวมทั้ง
 การ เสนอแนะแนวการปรับปรุงการสอนวิชาสังคมศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้

^{๑๓} สุปราณี โคตรจรัส, " แนวคิดเกี่ยวกับการปรับปรุงการสอนวิชาสังคมศึกษา
 ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น " วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา วิทยาลัย-
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐, ๓๔๖ หน้า.

ถ้าเน้นการวิจัยโดยศึกษาลักษณะหลักสูตรประมวลการสอนวิชาสังคมศึกษาสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ต้น หนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์ และการวิจัยอื่น ๆ ผลปรากฏว่า ครูสังคมศึกษาส่วนใหญ่
เข้าใจความมุ่งหมายของวิชาสังคมศึกษา แต่ยังไม่เข้าใจบทบาทของวิชาในโครงการเรียน
การสอนของโรงเรียนเท่าที่ควร จึงทำให้ไม่สามารถสอนวิชานี้ให้บรรลุเป้าหมายที่มุ่งหวังไว้
และครูส่วนใหญ่เข้าใจความมุ่งหมายของการวัดผล แต่ยังไม่แน่ใจในประสิทธิภาพของข้อทดสอบ
สอบที่นำมาวัดผล และยังไม่มีความสามารถในการสร้างข้อทดสอบมาตรฐานขึ้นใช้ตลอดจนมี
ปัญหาทางการเงินที่จะนำมาทำแบบทดสอบอีกด้วย นอกจากนี้ ครูสังคมศึกษายังเห็นประโยชน์
ของการใช้อุปกรณ์การสอน แต่มีครูอยู่จำนวนไม่น้อยที่ไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจ และไม่สามารถที่
จะใช้หรือสร้างอุปกรณ์อย่างง่าย ๆ ยิ่งกว่านั้นผู้วิจัยยังได้ให้ข้อเสนอแนะไว้อีกว่า สถาบันฝึก
หัดครู เป็นสถาบันที่มีความสำคัญ เพราะ เป็นแหล่งผลิตครูสังคมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ฉะนั้น
ควรจะให้ความร่วมมือจัดโครงการฝึกหัดอบรมที่ดีเป็นพิเศษแก่ผู้ที่จะเป็นครูสังคมศึกษา อีกทั้ง
ทำตนเป็นผู้นำในการให้การอบรมฝึกฝนครูประจำการอีกด้วย ส่วนเรื่องเกี่ยวกับตัวครูสังคม
ศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรเป็นบุุที่มีบุคลิกลักษณะและบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ในด้าน
วิชาที่สอน ต้องมีความรู้กว้างขวางทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ต้องทำตนให้ทันต่อความ
เคลื่อนไหวของวิชาความรู้ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ควรปรับปรุงวิธีสอน และเตรียม
การสอน **๑๑๕** คนควาหาความรู้ประกอบการสอนอย่างดี เพื่อให้นักเรียนเกิดศรัทธาใน
ความรู้ และความเอาใจใส่ของครู และได้ความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำไม่ขาดตกบกพร่อง

ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ จวัช บุรีรักษ์^{๑๕} ได้ทำการค้นคว้าศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของ
นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ที่มีต่อวิชาภูมิศาสตร์" เพื่อที่จะ
ทราบปัญหาความต้องการและความคิดเห็นของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปีที่ ๒ เกี่ยวกับวิชา
ภูมิศาสตร์ และศึกษาว่าโดยทั่วไปนิสิตชั้นปีที่ ๒ มีทัศนคติเป็นเชิงนิมมาน (Positive)
หรือเชิงนิเสธ (Negative) ต่อวิชาภูมิศาสตร์ รวมทั้งหาความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อ

^{๑๕} จวัช บุรีรักษ์, "ทัศนคติของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา
๒๕๑๐ ที่มีต่อวิชาภูมิศาสตร์" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ๒๕๑๑, ๑๑๑หน้า.

วิชาภูมิศาสตร์ของนิสิตกับการเลือกเรียนวิชาเอกวิชาโทและผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อวิชานี้ แล้วนำผล
 การศึกษาครั้งนี้มาเสนอแนะต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา สำหรับพิจารณาประกอบการปรับปรุง
 ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภูมิศาสตร์ ในการค้นคว้าครั้งนี้ผู้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้
 สร้างแบบทดสอบทัศนคติในวิชาภูมิศาสตร์ แล้วนำไปทดสอบกับนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปีที่
 ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ทั้งหมดจำนวน ๒๕๕ คน ของทั้ง ๓ วิทยาลัย ผลการค้นคว้าปรากฏว่า
 นิสิตรู้สึกยากลำบากถ้าจะต้องไปเป็นครูสอนวิชาภูมิศาสตร์ คือในเรื่องเนื้อหานั้นนิสิตไม่เคย
 เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่จักให้สอนในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งนิสิตจำเป็นต้องไปค้นคว้าหา
 เอาใหม่เอง เกี่ยวกับการเพิ่มและลดในวิชาภูมิศาสตร์ ผู้เขียนได้พบว่าวิชาการสงวนรักษาดมรง
 กระทบราชทิน ส่วนใหญ่เห็นว่าดีแล้ว และมีความต้องการให้ครูสอนพยายามสอนส่วนใหญ่ที่
 เกี่ยวกับประเทศไทยมากกว่าต่างประเทศ ส่วนเรื่องราวเกี่ยวกับต่างประเทศควรบอกมาเพียง
 เป็นตัวอย่างหรือเปรียบเทียบเท่านั้น ไม่ควรเน้นหนักนักและควรจะได้นำไปใช้ได้ในเรื่องชุมชน
 จริงๆ วิชา Man and His Environment นั้นควรจะได้เพิ่มเกี่ยวกับทวีปเอเชียให้มากเพราะ
 อยู่ใกล้ชิดกับตัวนิสิตเอง และอาจเห็นภาพความเป็นอยู่ต่าง ๆ ได้มากกว่า และควรลดทวีป
 อื่น ๆ ลงบ้าง ตัวเลขที่เป็นสถิติต่าง ๆ ก็ควรจะสอนให้รู้จักนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทาง
 เป็นหลักฐานอธิบายข้อเท็จจริงมากกว่าที่จะนำมาท่องจำ และวิชาที่ควรสอนให้เกี่ยวข้องกับ
 วิชาภูมิศาสตร์ก็คือ เศรษฐศาสตร์ สถิติ และวิชาที่สัมพันธ์กันเกี่ยวกับวิชา Earth Science
 นั้น นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความเกี่ยวข้องกับวิชาภูมิศาสตร์อย่างใกล้ชิด ควรได้มีการสอนเน้น
 ในเรื่องชีววิทยา และอุตุนิยมวิทยา ส่วนวิชาดาราศาสตร์ไม่ควรสอนให้ละเอียดจนเกินไป
 ทำให้เกิดความสับสน บังคับควรมีอุปกรณ์การสอน ไม่ควรสอนเร็วเกินไป นอกจากนั้นควร
 จัดสอนรวมกันและจัดสอนในภาคเรียนเดียวกัน เพื่อจะได้ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์กัน ควร
 เพิ่มชั่วโมงสอนให้มากขึ้นอีก มีการสาธิตให้ดู และพาไปศึกษานอกสถานที่ด้วย

ในต่างประเทศมีการวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมครูสังคมศึกษาอย่างกว้างขวาง เพราะต่างก็เห็นความสำคัญของ การที่ครูสังคมศึกษาคงมีความรู้ทางด้านวิชาการให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอแก่การสอนในแต่ละระดับเช่นกัน นักการศึกษาจึงพยายามที่จะวิจัย โปรแกรมการเตรียมครู เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงให้สถาบันฝึกหัดครูจัดการสอนบุคคลที่จะ เป็นครูสังคมศึกษาระดับมัธยม ได้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลของการศึกษาค้นคว้าที่ทำกันในประเทศอื่น น่าจะนำมาศึกษาพิจารณาเปรียบเทียบ เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมการเตรียมครูสังคมศึกษาระดับมัธยมในประเทศไทย พร้อมกันนี้ยังก่อให้เกิดความคิดวิจารณ์อย่างกว้างขวางให้เกิดแนวคิด และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการเตรียมครูสังคมศึกษาระดับมัธยมของคณะครุศาสตร์ ได้ได้ผลดียิ่งขึ้น

การวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการเตรียมครูสังคมศึกษา ที่ผู้วิจัย เห็นควรนำมา กล่าวไว้ ๗ ท่าน มีดังต่อไปนี้คือ

ปี ค.ศ. ๑๙๕๖ Willis DeJarnette Moreland ^{๑๕} ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"An Analysis of The Preparation of Secondary School Social Studies Teachers in Certain Selected Institution " ปัญหาของการวิจัยครั้งนี้คือ เนื่องจากสถาบันฝึกหัดครูซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญ ในการเตรียมครูไปสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้นการอบรมทางด้านวิชาการต่าง ๆ สำหรับครูในอนาคตจึงเกี่ยวข้องโดยตรงแก่คุณภาพของการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อย่างไรก็ตามยังไม่มีใครกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับโปรแกรมการเตรียมครูสังคมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ฉะนั้นความมุ่งหมายข้อหนึ่งของผู้วิจัยจึงจะตั้ง เกณฑ์ในการจัดโปรแกรมการฝึกหัดครู และวิชาสังคมศึกษาซึ่งได้จัดพิมพ์

^{๑๕} Willis DeJarnette Moreland, "An Analysis of the Preparation of Secondary School Social Studies Teachers in Certain Selected Institution," Dissertation Abstracts Vol. 16 No. 12 : p. 2314, 1956.

ในระยะ ๒๕ ปีที่ผ่านมา ความมุ่งหมายข้อที่สองคือ การนำเกณฑ์เหล่านี้มาวิเคราะห์โปรแกรมการเตรียมครูสังคมศึกษาในบางสถาบัน จากคำแนะนำของผู้นี้มีความรู้ชั้นนำในสาขาวิชา นี้ การวิเคราะห์ครั้งนี้จะชี้ให้เห็นระดับของสถาบันเหล่านี้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น ความมุ่งหมายข้อสุดท้ายคือ เพื่อจะค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานภาพของการเตรียมครูสังคมศึกษาทางคานาวิชาการ และวิชาครู ชั้นแรกผู้วิจัยได้อ่านหนังสือและการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ แล้วถึงเกณฑ์ประกอบการพิจารณาขึ้นมา ๔ ข้อ แล้วตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งจำนวน ๑๒ คน ประกอบด้วยผู้ที่อยู่ในระดับผู้นำของสมาคมสังคมศึกษาแห่งชาติ (National Social Studies Council) แล้วขอให้แนะนำสถาบันซึ่งโปรแกรมการศึกษาสำหรับครูสังคมศึกษาเป็นที่เชื่อถือได้ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ๒๗ แห่งได้รับเลือก แบบสอบถามได้ถูกส่งไปยังสถาบันเหล่านี้ บังค่วนั้นผู้วิจัยยังได้ไปเยี่ยมสถาบันเหล่านี้จำนวน ๕ แห่ง เพื่อศึกษาให้เข้าใจโปรแกรมการเตรียมครูที่แท้จริง คำตอบได้รับคืนมาจากมหาวิทยาลัย ๕๐ แห่ง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

๑. มีสถาบันประมาณ ๒ ใน ๓ จัดโปรแกรมวิชาเลือกให้แก่ครู
๒. มีการจัดวิชาเพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของความเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กวัยรุนอย่างเพียงพอในแบบไม่เป็นทางการ (informal courses) แต่ความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการ (informal) กับเด็กวัยรุนยังอยู่ในวงแคบ
๓. มีสถาบันเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่จัดสอนวิชาในสาขาประวัติและปรัชญาการศึกษาอย่างเป็นทางการ (formal courses)
๔. ทุกสถาบันได้จัดการสอนเกี่ยวกับทฤษฎี แต่มักจะ เน้นถึงทฤษฎีที่สัมพันธ์กับความสามารถทางคานาอาชีพของครูมากกว่าความเชี่ยวชาญทางคานาวิชาการ
๕. มีมหาวิทยาลัยเพียง ๒๔ แห่งเท่านั้นที่จัดโปรแกรมการเตรียมครูสังคมศึกษาหลักสูตร ๕ ปี
๖. สถาบันทุกแห่งยกเว้นสถาบันแห่งเดียวที่จัดให้การฝึกสอนเป็นวิชาบังคับ แต่เรื่องลักษณะและเนื้อหาของประสบการณ์จำเป็นต้องปรับปรุงให้รัดกุมขึ้น

๓. มีสถาบัน ๓๘ แห่ง ที่จัดให้สังคมศึกษาเป็นวิชาเอก แต่มหาวิทยาลัยจำนวนครึ่งหนึ่งบังคับจำนวนชั่วโมง เรียนสำหรับวิชา เอกไว้น้อยกว่าข้อเสนอแนะที่ได้วางไว้

๔. การเรียนวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอกในสถาบันส่วนมาก ให้ศัฒนาลึกซึ้งในสาขาวิชาประวัติศาสตร์ และศึกษาอย่างกว้าง ๆ อีกอย่างน้อย ๒ วิชาในสาขาสังคมศาสตร์

ปี ค.ศ. ๑๙๕๖ Robert Brown Marcus ^{๑๖} ได้ทำการวิจัยเรื่อง

" An Analysis of the Programs for the Preparation of Prospective Teachers of Geography in Selected Southern States " โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์โปรแกรมการสอนวิชาภูมิศาสตร์ ของสถาบันฝึกหัดครูจำนวนหนึ่ง โดยเลือกจาก ๑๑ รัฐทางใต้ ซึ่งรวมอยู่ในสมาคมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทางใต้ และเพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงโปรแกรมเหล่านั้น เพื่อเป็นพื้นฐานเปรียบเทียบโปรแกรมต่าง ๆ ผู้เขียนได้กำหนดวางโครงร่าง (outline) สำระสำคัญต่าง ๆ สำหรับวิชาภูมิศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งควรกำหนดเป็นวิชาบังคับของผู้ที่จะ เป็นครูสังคมศึกษาระดับประถมและมัธยม การวิจัยเรื่องนี้วิธีการคือ ผู้เขียนได้สร้างโครงร่างขึ้นสำหรับวิชาภูมิศาสตร์เบื้องต้น และได้ให้นักภูมิศาสตร์คนสำคัญ ๑๒ คนวิจารณ์ ซึ่งในจำนวนนี้มี ๔ คนที่เคยเขียนหนังสือแบบเรียบ ต่อมาโครงร่างก็ได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง และนำไปรวมเข้ากับข้อเสนอแนะต่างๆ ของนักภูมิศาสตร์คนหนึ่ง ซึ่งเลือกขึ้นเป็นผู้พิจารณาชี้ขาด เสร็จแล้วได้ส่งไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชาภูมิศาสตร์ในสถาบันฝึกหัดครูของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง (accredited) ^{๑๗} แห่ง ใน ๑๑ รัฐภาคใต้ ต่อมาได้ส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับโปรแกรมวิชาภูมิศาสตร์พร้อมด้วย outline ไปยังสถาบันต่าง ๆ และได้รับแบบสอบถามคืนมาจากครูผู้สอนภูมิศาสตร์ ๒๓ คน ในมหาวิทยาลัยรัฐบาล ๓๘ แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน

^{๑๖}

Robert Brown Marcus, " An Analysis of Programs for the Preparation of Prospective Teachers of Geography in Selected Southern State," Dissertation Abstracts, Vol. 16 No. 12 : pp. 2393-2394, 1956.

๒๕ แห่ง ผลปรากฏว่า มหาวิทยาลัยจำนวน ๕ แห่ง ได้จัดสอนวิชาความรู้เบื้องต้นทางภูมิศาสตร์สำหรับครู ซึ่งทำตามโครงการที่จัดทำโดยผู้เขียนที่ส่งไป มีสถาบันอื่น ๆ อีก ๑๐ แห่ง ได้สอนวิชาต่าง ๆ ตามรายการแสดงวิชา (syllabi) ซึ่งแตกต่างไปจากโครงการของผู้เขียนที่ส่งไป โดยละเว้นไม่สอน ๒ บท คือเรื่องเกี่ยวกับ " ประชากรโลก " และเรื่องเกี่ยวกับ " สังคมอุตสาหกรรม " และมีเพียงสถาบันเดียวที่ใช้ในรายการแสดงวิชา ไม่ได้รวมเนื้อหาในบทที่เกี่ยวกับ " สังคมอุตสาหกรรม " มหาวิทยาลัย ๓๖ แห่ง ได้จัดสอนวิชาความรู้เบื้องต้นคล้าย ๆ กับโครงการที่ผู้เขียนส่งไป แต่ผิดกันในเรื่องการจัดแบบและการเน้นน้ำหนัก นอกจากนั้นยังมีสถาบัน ๓ แห่งที่จัดสอนวิชาภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ วิชาการสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือวิชาภูมิศาสตร์การเมืองเป็นวิชาความรู้เบื้องต้น ซึ่งคล้ายคลึงกับโครงการเดิมของผู้เขียน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้สอนเป็นวิชาเบื้องต้น (introductory Type)

ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ Joseph Roberts Ellis ^{๑๗} ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะการเตรียมครูสังคมศึกษาไว้เช่นกันในหัวข้อเรื่องว่า " Relationships between Measures of the Professional Performance of Teacher of the Social Studies and Selected Aspects of their Preparation " โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์ในการปฏิบัติงานการสอนของครูสังคมศึกษา กับการเตรียมครูสังคมศึกษา ในการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน ๔ อย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับความมุ่งหมาย เพื่อนำมาพิจารณาถึงข้อแตกต่างระหว่างครูที่มีความสามารถสูง (more able) และครูที่มีความสามารถต่ำ (less able) โดยคำนึงถึงแบบแผน (pattern) ปริมาณ และคุณภาพในการเตรียมครูสังคมศึกษา ควบคู่กันผู้วิจัยจึงได้

^{๑๗} Joseph Roberts Ellis, " Relations between Measures of the Professional Performance of Teacher of the Social Studies and Selected Aspects of their Preparation, " Dissertation Abstracts, Vol. 20 No. 12 : p. 4594, June, 1960.

เลือกครูสอนสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา ๓๐ คน จากโรงเรียนในรัฐ Texas จำนวน ๖ โรงเรียน และใช้เกณฑ์ในด้านประสบการณ์ทางอาชีพ งานการสอน และระดับการเตรียมตัวเมื่อเริ่มทำการสอน แล้วให้ครูใหญ่ประเมิน (rate) ครูสังคมศึกษาเหล่านั้นว่าเป็นครูที่สอนดีเกินปานกลาง และไม่ดี ปรากฏว่าครูสังคมศึกษาได้แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มคือประเภทสอนดีเกิน และประเภทสอนปานกลางกับสอนไม่ดี แล้วนำ ๒ กลุ่มนี้มาเปรียบเทียบกันในแต่ละเกณฑ์ จะพิจารณา ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของการเตรียมครูได้จาก official transcript ของครู ปริมาณที่ดูจากจำนวนชั่วโมงเรียน ส่วนคุณภาพดูจากคะแนนที่ได้รับตอนที่ไป undergraduate การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ T. Test และ Chi - square จากการวิจัยครั้งนี้ ข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานของครู (Teacher performance) สัมพันธ์กับองค์ประกอบในการเตรียมครู (Teacher preparation) และการเปรียบเทียบระหว่างครู ๒ กลุ่มนั้น ข้อค้นพบสำคัญทางสถิติยกเว้นกรณีที่ครูใหญ่ประเมินครูสังคมศึกษาในด้านประสิทธิภาพและความสามารถ รวมทั้งด้านการฝึกสอน แม้ว่าจะมีความคลาดเคลื่อนบ้างก็ตาม ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการวิจัยเรื่องนี้ แสดงให้เห็นชัดว่า ครูประเภทสอนดีเกินแตกต่างจากครูประเภทสอนปานกลางและสอนไม่ดี ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการเตรียมตัว ทางด้านวิชาการ ลักษณะของปริมาณและคุณภาพของการเตรียมครูสังคมศึกษา ซึ่งความแตกต่างนี้ ทำให้เกิดแบบแผน (pattern) ซึ่งขึ้นชมครูที่สอนดีเกิน (outstanding) โดยทั่วไป ข้อค้นพบของการวิจัยนี้ ยังสรุปไม่ได้ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้เสนอแนะให้มีการวิจัยต่อไปในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของครู และลักษณะหรือเกณฑ์ของการเตรียมครูสังคมศึกษาซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ กัน และแบบแผนขององค์ประกอบนั้น ๆ ก็ต่างกัน และควรจะได้มีการพิจารณาด้วย

ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ Ralph Lee White ๑๔ ใ้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเตรียม

๑๔
Ralp Lee White, " An Analysis of the Social Studies Teachers Education Curriculum in Selected Tennessee Institution," Dissertation Abstracts, Vol. 21 No. 2: p 320, December, 1960.

ครูสังคมศึกษาไว้เช่นกัน เป็นการวิเคราะห์หลักสูตรฝึกหัดครูสาขาวิชาสังคมศึกษา ในชื่อ
 เรื่องการวิจัยว่า " An Analysis of the Social Studies Teachers Education
 Curriculum in Selected Tennessee Institutions " ความมุ่งหมาย
 ของการวิจัยเรื่องนี้มีอยู่ ๒ ประการคือ เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรฝึกหัดครูสาขาวิชาสังคมศึกษา
 ในแง่การกำหนดให้เรียน และข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการการศึกษาประจำรัฐเทนเนสซี และสภา
 สังคมศึกษาแห่งชาติได้จัดทำไว้ นอกจากนั้นยังเพื่อพิจารณาถึงสังกัป (concepts) เกี่ยวกับ
 วิชาประวัติศาสตร์อเมริกา และเศรษฐศาสตร์อเมริกา ซึ่งคณะศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย
 ได้เสนอแนะไว้ว่า ใ้รับการพิจารณาดูหลักที่จัดไว้ในหลักสูตรสังคมศึกษา ของสถาบัน
 ฝึกหัดครูระดับมหาวิทยาลัยของรัฐเทนเนสซีหรือไม่ ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือก
 ศึกษาเฉพาะสถาบันของรัฐ ๔ แห่ง ซึ่งเป็นสถาบันที่ผลิตนักการศึกษาที่เรียนวิชาสังคมศึกษา
 เป็นจำนวนมากที่สุดในระหว่างปีการศึกษา ๑๙๕๖ - ๑๙๕๗ สถาบันทั้ง ๔ แห่งดังกล่าวนี้คือ
 The University of Tennessee , East Tennessee State College, Middle
 Tennessee State College และ Memphis State University ส่วนการ
 ค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลบังคับของรัฐเทนเนสซี ที่เกี่ยวกับการออกประกาศนียบัตรแก่ครู
 และโปรแกรมการฝึกหัดครูสังคมศึกษา ที่สภาสังคมศึกษาแห่งชาติได้จัดทำไว้เป็นมาตรฐานใน
 การวิเคราะห์รายวิชา และชั่วโมงเรียนที่ให้แก่หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดการศึกษาวิชา
 ครู และหมวดการศึกษาวิชาเฉพาะสังคมศึกษา นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ถึงวิชาประวัติศาสตร์
 อเมริกาและเศรษฐศาสตร์อเมริกา ซึ่งจัดทำไว้เพื่อพิจารณาว่า วิชาที่ให้แก่นักเรียนฝึกหัด
 ครูสายสังคมศึกษาเรียนเป็นวิชานับคัมภีร์ ได้คำนึงถึงสังกัปต่าง ๆ ที่ได้เสนอแนะไว้หรือ
 เปล่า และหาความช่วยเหลือของศาสตราจารย์ของวิทยาลัยใน ๒ แขนงวิชานี้ได้ทำการ
 คัดเลือกสังกัปทางประวัติศาสตร์อเมริกา ๑๐๐ ข้อ และสังกัปทางเศรษฐศาสตร์อเมริกา
 อีก ๑๐๐ ข้อ โดยให้คณะกรรมการที่ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ทางประวัติศาสตร์อเมริกา
 ๑๐ คน และศาสตราจารย์ทางเศรษฐศาสตร์อีก ๑๐ คน เป็นผู้เลือกกรรมการผู้คัดเลือก
 ให้ทำการประมาณค่า (rate) สังกัปแต่ละข้อตาม scale ๓ - ๒ - ๑ - ๐ ผล
 ปรากฏว่า สังกัปทางประวัติศาสตร์อเมริกา ๔๐ ข้อ กับสังกัปทางวิชาเศรษฐศาสตร์

การเตรียมครูสังคัมศึกษาว่า ระยะเวลาของการเตรียมครู ๔ ปีนั้นไม่เพียงพอ ควรจะได้มีการขยายโปรแกรมการเรียนออกไปเป็น ๕ ปี หรือ ๖ ปี ซึ่งคิดว่าคงจะไม่สิ้นเปลืองมากขึ้นอีกเท่าไรนัก แต่คงจะไม่มีผลเสียหายเท่ากับผลการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ การขยายโปรแกรมฝึกหัดครูเพิ่มขึ้นอีก ๑ ปี ในระดับมหาวิทยาลัยมักจะได้รับการกล่าวถึงบ่อย ๆ จนเป็นที่ตกลงกันอย่างกว้างขวางว่าหลักสูตร ๔ ปีทำให้จัดโปรแกรมการศึกษาทั่วไป

(general education) และวิชาครู (professional education) ได้ไม่เพียงพอส่วนมาก ย้ำถึงความสำคัญของการจัดวิชาในหมวดวิชาการ (academic courses) ในปีที่ห้า

Arthur C. Bining และ David H. Bining^{๒๑} ได้กล่าวถึงการเตรียมครูสังคัมศึกษาระดับมัธยมศึกษาว่า ครูสังคัมศึกษาควรได้รับการเตรียมตัวไปในพร้อมที่จะสอนได้ทุกวิชา เช่น หน้าที่พลเมือง ศิลปกรรม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ เป็นต้น และในการเตรียมครูสังคัมศึกษานั้น ลักษณะของวิชาการ (academic courses) ที่นักเรียนเรียนมีความสำคัญมากกว่าจำนวนวิชาที่เขาได้เรียนมา ปัจจุบันนี้มีข้อวิพากษ์วิจารณ์ส่วนใหญ่เกี่ยวกับโรงเรียนมัธยมก็คือว่า นักเรียนมีความรอบรู้มากเกี่ยวกับปัญหาประจำวัน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดวิชาที่สอนเพื่อความมุ่งหมายเช่นนั้นจึงเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่จะ เรียบกรองให้สถาบันฝึกหัดครู ต้องเตรียมครูเพื่องานชนิดนี้ วิชาที่สอนในระดับมหาวิทยาลัยควรจะต้องสอนในทำนองวิชาปัญหาประจำวันให้แก่ครูจึงปรากฏว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแท้จริงในสถาบันฝึกหัดครู

Vernon E. Anderson^{๒๒} ได้กล่าวถึงหลักการเตรียมครูมัธยมศึกษาในด้าน

^{๒๑} Arthur C. Bining and David H. Bining, Teaching The Social Studies in Secondary Schools (New York and London : McGraw-Hill Book Company, INC., 1952), pp. 195 - 196.

^{๒๒} Vernon E. Anderson and others, Principles and Practics of Secondary Education (New York : The Ronald Press Company, 1951), pp. 423 - 450.

วิชาการ (Pre-service education of the secondary school teacher)
ดังนี้

๑. หมวดการศึกษาทั่วไปที่จัดให้แก่คนที่จะเป็นครูในอนาคต ควรจะพัฒนาความสนใจทางวัฒนธรรมของครูให้กว้างขวาง ควรจัดให้เป็นพื้นฐานที่ดีเพื่อให้เข้าใจพัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ และขบวนการทางสังคมในระบอบประชาธิปไตย และพัฒนาเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อจะได้ปรับปรุงสังคมให้ดีขึ้น

๒. โปรแกรมการเตรียมครูทางด้านวิชาการ ควรจะให้นิสิตฝึกหัดครูได้มีโอกาสอย่างมาก ในการศึกษาและทำงานสัมพันธ์กับเด็ก และวัยรุ่น ตั้งแต่แรกที่เขาตัดสินใจเลือกอาชีพนี้

๓. ในการเตรียมตัวเพื่องานอาชีพครู บรรดาวิชาต่าง ๆ ควรจะได้นำมารวมรวมกันในลักษณะที่ผสมผสาน (integrated program) และเรียงลำดับตามความสำคัญของประสบการณ์ หรือปัญหาซึ่งเกิดขึ้นจากแง่ต่าง ๆ ทางการศึกษา

๔. โปรแกรมของการฝึกหัดครู ควรจะช่วยให้ นิสิตได้พัฒนาระบบการวิเคราะห์คุณค่าต่าง ๆ (values) จะได้เป็นการแนะนำของการกระทำ

๕. ประสบการณ์ทั้งหมดของนิสิตฝึกหัดครูในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ควรจะช่วยให้เขาได้มีความรู้ว่าการ เรียนรู้อาจมีประสิทธิภาพ จะจัดให้เกิดขึ้นได้ อย่างไรในสภาพสังคมประชาธิปไตย

๖. การจัดลำดับรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาครู ควรจะจัดให้เป็นสื่อกลางระหว่างครูและนิสิต ที่จะได้ออกมาปรึกษาหารือ หรือแนะนำกิจกรรมการเรียนรู้อีกอย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ในบรรดาวิชาทั้งหมดที่จัดขึ้นเพื่อจะ เตรียมให้ไปเป็นครู และเป็นประกาศนียบัตรนั้น หมวดวิชาครูและหมวดวิชาเฉพาะ (ในสาขาวิชาเอก) ควรจะจัดเป็นโปรแกรมที่สัมพันธ์กัน และปรับปรุงไปตามความต้องการของครูและของเด็กวัยรุ่น

๘. พื้นฐานในการเตรียมครูไปสอนในโรงเรียนมัธยมสมัยใหม่คือ การให้นิสิตมีประสบการณ์ในห้องปฏิบัติการ (lab) ในโรงเรียน และในชุมนุมชน ทั้ง ๆ ที่ครูที่ดีต้องสามารถจะแนะนำ เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ และครูที่ดีจะต้องมีส่วนร่วมในโปรแกรมครูผู้ปกครอง เป็นผู้นำชุมนุมชน และสอนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนได้มีทักษะทาง

สังคม และ เปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนไปในทางที่เหมาะสมที่สังคมยอมรับ ฉะนั้นนิสิตฝึกหัดครูควรมีประสบการณ์ในกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้หลาย ๆ ด้าน

Jonathan C. McLendon ^{๒๓} ได้กล่าวถึงความสามารถพิเศษที่จำเป็นสำหรับครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา

๑. มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์พอ (A Strong Background in the Social Science) ครูสังคมศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านวิชาการอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ที่ว่ารู้อย่างลึกซึ้งก็คือจะต้องเข้าใจเนื้อหาในสาขาวิชาหนึ่ง ๆ อย่างแท้จริง อย่างเช่นมีความเชี่ยวชาญในวิชาประวัติศาสตร์ เป็นต้น และที่ว่าจะต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางในสาขาวิชาที่ตนสอน ก็คือรู้หลาย ๆ วิชา เพื่อช่วยให้ความคิดกว้างขวางจะได้ชักจูงความเข้าใจผิดในการมองเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับสังคมศึกษา ครูสังคมศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่ตนสอนอย่างน้อยก็สามารถที่จะแจกแจงความรู้เนื้อหาวิชาและความคิดรวบยอดต่าง ๆ มาถ่ายทอดให้นักเรียนทราบ นอกจากนั้นจะต้องสามารถจดจำข้อสรุปกฎเกณฑ์และทักษะเกี่ยวกับสังคม เพราะฉะนั้นครูสังคมศึกษาไม่จำเป็นต้องรู้เนื้อหาวิชาอย่างถึงถิ่นเกินไปก็ได้ แต่ให้รู้อย่างเพียงพอที่จะนำไปใช้สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และให้รู้จักเลือกสิ่งที่มีประโยชน์มาถ่ายทอดให้นักเรียนทราบ และครูสังคมศึกษาก็ควรจะมีความรู้ทางสังคมศาสตร์พอเพียงที่จะนำมาสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ และสภาพความเป็นไปของสังคมโลก

๒. มีประสบการณ์ทางสังคม (Social Experience) ครูสังคมศึกษา

^{๒๓}

Jonathan C. McLendon, Social Study in Secondary Education (New York : The Macmillan Company, 1965), pp. 513 - 516.

จำเป็นต้องมีกิจกรรมสังคม ๒ อย่างคือ ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นพลเมืองของชาติ และการมีส่วนร่วมในองค์การทางสังคม ด้วยเหตุนี้ ครูสังคมศึกษาต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงสิ่งที่คนควรปฏิบัติในฐานะที่เป็นประชาชนของชาติ โดยฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ครูสังคมศึกษาคือผู้ให้เด็กได้รู้และเข้าใจทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในกิจกรรมสังคม ต้องพยายามสอนให้นักเรียนหันต่อพัฒนาการทางสังคม และปรารถนาที่จะค้นคว้าวิจัยต่อไปว่าอะไรคือพื้นฐานของปัญหาและเรื่องราวของสังคม แม้ว่าเราจะไม่มุ่งหวังให้ครูสังคมศึกษาเป็นตัวอย่างของพลเมืองที่ดี แต่ก็ควรจะต้องแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติที่ประชาชนในสังคมประชาธิปไตยเขาทำกัน ครูสังคมศึกษาควรจะเข้าร่วมหรือมีส่วนทางกิจกรรมในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อจะได้นำความรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับมา ไปสั่งสอนนักเรียน

๓. มีความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย (Faith in Democracy) ครูสังคมศึกษาจะต้องแสดงคนให้เห็นว่า เป็นนักประชาธิปไตยมากกว่าครูอื่น ๆ ต้องเชื่อมั่นในอุดมการณ์ประชาธิปไตย บอกรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้สิทธิเสรีภาพตามสมควรแก่-
 อดิภาพของบุคคล

๔. มีทักษะในการเป็นผู้นำของเด็กวัยรุ่น (Skill as a Leader of Adolescents) ครูสังคมศึกษาต้องมีทักษะความสามารถในการติดต่อสัมพันธ์กับเด็กและประชาชนในสังคม และต้องสามารถพัฒนาปรับปรุงเทคนิคต่าง ๆ ที่จะแนะแนวการเรียนรู้นักเรียน

๕. มีความเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (Leadership in school Affairs) ครูสังคมศึกษาคงจะรู้จักร่วมในกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียน

ยิ่งกว่านั้น McLendon ยังได้กล่าวถึงการเตรียมครูที่จะสอนสังคมศึกษาอีกว่าการที่บุคคลนั้นจะเป็นครูสังคมศึกษาอย่างถูกต้อง จะต้องต้องมีข้อกำหนด (requirements) ๒ อย่าง คือประกาศนียบัตรวิชาชีพสังคมศึกษาซึ่งมี ๒ แบบเป็นประกาศนียบัตรชนิดหมวดวิชา และรายวิชา อีกอย่างหนึ่งคือต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ในหมวดสังคมศึกษามา ๒๔ - ๓๐ ชั่วโมง (semester hours) ในโปรแกรมหลักสูตร ๔ ปี และในแต่ละวิชาเอกของโรงเรียนมาประมาณ ๑๒ - ๕๐ ชั่วโมง (semester hours) วิชาเอกสังคมศึกษา โดย

หัวไปมักจะเลือกเอาเฉพาะวิชาเดียว แต่ครูสังคัมศึกษาอาจจะต้องเรียนวิชาทางสังคัม ศาสตร์ ๒ วิชา หรือมากกว่าเพิ่มเติมอีกก็ได้ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของครูที่สอนสังคัมศึกษา McLendon กล่าวว่าจะต้องทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน โดยจะต้องเป็นผู้ที่อ่านข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เอกสารงานค้นคว้าทางสังคัมศาสตร์ใหม่ ๆ และที่สำคัญจะต้องสามารถประยุกต์ความรู้ ความเข้าใจของครูมาใช้กับเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้

บุญถิ่น อัตถากร และรัตนา คັນบุนเต็ก^{๒๔} ได้กล่าวถึงคุณภาพของครูว่า ไม่ได้นับอยู่กับพินความรู้ของครูอย่างเดียว ยังต้องคำนึงถึงหลักสูตรฝึกฝนอบรมครู กระบวนการเรียนการสอน และอื่น ๆ อีก ครูที่มีคุณภาพควรมีความรู้สึกซึ่งในเนื้อหาวิชาที่สอน เข้าใจกลวิธีการสอน และมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับเด็ก เป็นคน ดังนั้นสถาบันฝึกหัดครูควร จะพึงเล็งว่า ควรจะให้ความรู้ความต่าง ๆ แก่ผู้ที่จะเป็นครูเพียงใด ในอัตราส่วนเท่าใด และอย่างไร จึงจะทำให้เป็นครูผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเหมาะสมกับความต้องการของสังคม

นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงหลักสูตรการเตรียมครูระดับต่าง ๆ ว่า

ก. วิชาสามัญและวิชาเฉพาะสาขา ควรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้สึกซึ่งในสาขาวิชาที่สนใจ เป็นพิเศษให้มีความรอบรู้ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวิชาการสาขาต่าง ๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ของชีวิตกับสิ่งรอบตัว ให้สามารถอธิบาย และศึกษาค้นคว้าต่อไปได้ สามารถคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งยังมีเหตุผลใช้ความรู้ที่ศึกษาเล่าเรียนมาให้เป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิตในสังคมไทยด้วยดี ให้สามารถพิจารณาปัญหาและเรื่องราวต่าง ๆ และตัดสินใจใหญ่ถูกต้องเหมาะสมทันต่อเหตุการณ์เสมอ ดังนั้นขอบข่ายของวิชาสามัญควรครอบคลุม

^{๒๔} บุญถิ่น อัตถากร และรัตนา คັນบุนเต็ก, การเตรียมครู, กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๔๑๓ หน้า ๓๐ - ๓๓ .

ทั้ง เหนอวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี เรื่องราวของมนุษย์ สังคมและเศรษฐกิจ หัตถศึกษา ศิลปและดนตรี รวมทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับ ปรัชญา ศาสนา ศิลปกรรม วัฒนธรรม และวิชาพลานามัย เพื่อบุคคลจะเป็นครูจะได้รู้จักวิชาตนให้มีความสุขกลมบูรณทั้งกายและจิตใจ สามารถปฏิบัติหน้าที่และกิจกรรมต่าง ๆ โดยลี้เต็มกำลังความสามารถ

ข. วิชาครู การสอนวิชาครูต้องมุ่งใหญ่เรียนออกไปเป็นครูที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเด็กวัยต่าง ๆ เรื่องโรงเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดผลตรงตามจุดมุ่งหมาย ตลอดจนให้มีโอกาสสำนึกความรู้ที่เล่าเรียนมา ไปทดลองปฏิบัติหน้าที่ครูต่าง ๆ ในโรงเรียนให้เกิดความชำนาญ เขาใจอาชีพครู จะได้อุปนิสัย จิตใจรักเด็ก และรักความเป็นครู ดังนั้นผู้ที่จะเป็นครูจึงต้องศึกษาทั้งวิชาจิตวิทยา วิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก เกี่ยวกับโรงเรียน และแนวทางการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนศึกษาถึงกลวิธีสอนแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งการสังเกตการสอน และการฝึกสอนด้วย

พร้อมกันนั้น ยังให้ความเห็นอีกว่าระยะจังหวะในการให้ความรู้แต่ละประเภท เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง แต่ที่ยากที่จะชี้ให้แน่ชัดลงไปว่าควรเรียนอะไร เมื่อใด และอย่างไร ทั้งนี้เพราะจะต้องคำนึงถึงแนวทาง และจุดมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนความต้องการและความจำเป็นของสังคม พร้อมกับพิจารณาถึงพื้นฐานและวุฒิภาวะของผู้เรียน และลักษณะของเนื้อหาจนแล้วจึงค่อย ๆ ใหญ่เรียนได้มีความคุ้นเคยกับวิชาครูมากยิ่งขึ้น เพื่อให้วิชาสามัญเหล่านั้น เป็นพื้นฐานส่งเสริมใหญ่เรียนมีระดับวุฒิภาวะ เหมาะแก่วัยแล้วจึงจะไปศึกษา เรื่องของวิชาชีพ เมื่อผู้เรียนมีวิชาชีพพื้นฐานสูงขึ้น คอยเจริญก้าวหน้า ความคิดอ่านและความเข้าใจในเรื่องของวิชาชีพมากขึ้น จึงเปิดโอกาสให้คัดเลือกเรียนเน้นหนักไปในวิชาที่สนใจ ให้ได้ศึกษาตนควากวางขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้นและให้มีโอกาสได้ทดลองนำวิชาความรู้ที่เล่าเรียนไปปฏิบัติจริงจึงในโรงเรียน โดยมีอาจารย์คอยดูแลแนะนำอย่างใกล้ชิดต่อไป

จากการสำรวจการวิจัยทั้งในประเทศไทย และในต่างประเทศ อีกทั้งงานบ้านการเขียนต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าความรู้ทางบ้านเนื้อหาวิชาเป็นสิ่งสำคัญมากคือ

คุณภาพของครูผู้สอน ถ้าครูผู้สอนไม่มีความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชาที่สอน ก็จะก่อให้เกิดปัญหาทางการสอน ซึ่งสถาบันผู้ปกครองจะต้องรับผิดชอบในการเตรียมครูสอนวิชาสังคมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการลดปัญหานี้

ฉะนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงหวังว่า จะได้ออกเสนอแนะซึ่งอาจนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการเตรียมครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาของคณะครุศาสตร์ให้มามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น